

Rumeli Hisarı'nda Saçlarını

– GürhanGürses · 03 Haziran 2011

Rumeli Hisarı'nda saçlarını uzatmış Marmara'ya

Ne de girmiş havaya

Atmış ceketini

Vurmuş voltasını

İçmiş sigarasını

Tutmuş aşkın oltasını

He canım,

Yüreği çengele takılan

Saçına takılmaz mı?

Karıştırmak bu kadar olur

İki kıtayı bir perçem ile

Yan yana gelmez asla iki yakası bu aşkın

Çekip almak senin elinde.

Rumeli Hisarı'nda saçlarını uzatmış Marmara'ya

Ne de girmiş havaya

Kız bu ne caka

Bu ne işve!

Şimdi Marmara olmaz mı yüreğim

Akmaz mı dipten dibe yüreğine

Vurmaz mı sahiline gözyaşlarım

Gitme diye...

Akmaz mı gözyaşlarım

Vurmaz mı sahiline

Kal diye...

Düşen olmaz mı uzatırsan böyle saçlarını

Karasına çarpmaz mı geçen gemiler

Karasına vurulmaz mı çarpan yürekler

Ola ki geçen gemiler takılsın bir teline

çekilsin karaya

Ola ki atan yürekler takılsın bir teline

daha bir çarpsın sevdaya

Otursun yüreğine terk edip giden

ham bir yemek gibi
Karaya oturursa bir gemi nasılsa
Otursun kalp karasına koyup giden...
Gidersen oturmaz mı hüznün yüreğime
Konmaz mı gam gözlerime...
Akmaz mı kan beynime.

Rumeli Hisarı'nda saçlarını uzatmış Marmara'ya
Ne de girmiş havaya
Kız bu ne afli duruş
Bu ne yandan bakış
Bu ne cilveli çakış

Deniz kokar bu mevsimde saçların
Gözlerin mavi bakar
Hasret kokar çiçeklerin
Ve kalkıp İstanbul olur ayrılığın
İnsanlar akar bir yakadan bir yakaya
Ve kalkıp İstanbul olur sevdan.
Ayrılık baştanbaşa akar içimde
Ve kalkıp deniz olur gözyaşlarım
Ege'yi sel alır.

Bu yük ağır ve büyük ve eşsiz
Bu kalp yorulur bir akşam sensiz
Başkenti olamadı memleketin
Ama sevdanın yalnızlığın ve sensizliğin
Başkenti oldu İstanbul bensiz.
Ayrılığın parafı oldu
Hüznün tarafı oldu
İstanbul.

Milyon kere milyon İstanbul
İnsanlar yürür kalbimin üstünden
Milyonlarca ayak izi
Tanırım adımını
İssiz ve sakin ve usul usul
Bir yer altı nehri gibi
Milyonlarca ses içre

Tanırım sesini
Bir melodi gibi
İnceden inceye
Dokunur bir Anadolu türküsü gibi
İçten içe yanarım.

Rumeli Hisarı'nda saçlarını uzatmış Marmara'ya
Gözlerinde kırlangıçlar
Ellerinde kâğıttan gemiler
Dudaklarında hüzne bandırılmış kelimeler
Ve ayrılık bandıralı gemiler geçer
Gözlerimden gözlerine...

Tuzludur deniz suyu
Yaramı batır, derindir
Tuzludur deniz suyu
Yüreğimi batır, kabuk bağlasın
Can kırığı çabuk kaynasın.
Ve yüreğim ayrılığın hüznün yalnızlığın
Limanına demir atsın.

Rumeli Hisarı'nda saçlarını uzatmış Marmara'ya
Ne de girmiş havaya...